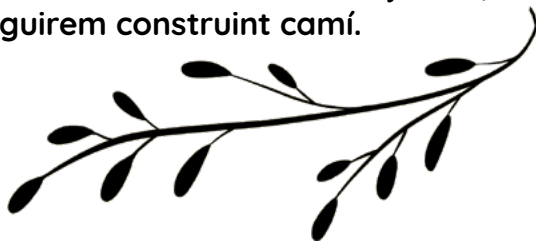

La teua història
també és la meua
cuidar-nos per fer camí

Gràcies a totes aquelles dones que han visibilitzat la seua història. A totes aquelles que, encara que mai l'havien contat, han decidit fer-ho.

**La teua història també és la meua i juntes,
seguirem construint camí.**

Llibre creat pel Consell Valencià de la Joventut.

Il·lustracions: Marta Bellvehí

Maquetació: Laura López (Ítaca-ASC)

index

04
INTRODUCCIÓ

08
COS

12
CARRER

28
DONA SILENCIADA

34
VIOLENCIA DE PARELLA

46
SEXUAL

54
VIOLENCIES INVISIBLES

58
CONCLUSIÓ

introducció

El 2020 ha sigut un any que recordarem.
Un any difícil, diferent.

Hem viscut experiències que mai haguérem imaginat, adaptant-nos a moltes situacions noves.

Però existeixen històries que no canvien, que es reproduïxen diàriament, que les hem normalitzat com a rutines i que necessiten veu per visibilitzar-les.

Segons la *Macroenquesta de Violència contra la Dona* realitzada en 2019 pel Ministeri d'Igualtat, **1 de cada 2 dones (57,3%) ha patit violència de gènere al llarg de les seues vides**. Especialment les dones joves que representen el 71,2% entre els 16 i els 24 anys, i el 68,3% fins als 34 anys.

Entre els 16 i els 24 anys, les dones han patit violència sexual fora de la parella en major proporció que la resta en un 11%. Tenint una major prevalença a patir assetjament sexual molt superior, en 60,5%, en un 38,0% abans de complir els 15 anys.

Des de principi d'any fins a la data del 16 de novembre, s'han assassinat a 40 dones segons el registre oficial i 79 segons el recompte de femicidis.

Has vist alguna vegada aquestes dades diferenciades?

Des de l'any 2003, la Delegació del Govern per a la Violència de Gènere, manté un registre oficial d'aquests assassinats en funció dels casos que la Llei Integral de Violència de Gènere identifica com a tals. Registrant 38 assassinats en 2020.

Quins són aquests casos? Els assassinats realitzats per parelles o exparelles amb les quals han mantingut una relació i els seus fills i filles. Fiquem un exemple: Si en un mateix acte un home assassina a la seua parella o exparella i a la seua amiga que en eixe moment estava en ella, les estadístiques comptabilitzaran només a la primera.

Part de la societat civil, en canvi, utilitza una altra forma de mesurar aquestes dades incorporant a la llista a totes les assassinades en un mateix acte de violència, pel que en l'exemple anterior, en comptabilitzarien dues.

Una d'aquestes és Feminicidio.net, recopilant 77 casos de feminicidis i assassinats en 2020.

És per això que, des del Consell Valencià de la Joventut, hem volgut arreplegar testimonis reals de dones joves per contar la seua història. Una història que és la de totes, la que ens ha tocat viure pel simple fet de ser dones.

Hem volgut fer un recull de totes les violències masclistes que les dones patim en el nostre dia a dia, totes aquelles situacions en les quals ens sentim assetjades i agredides i que sovint, passen desapercibudes per aquesta societat heteropatriarcal en la qual vivim.

Volem visibilitzar i reivindicar com ens sentim davant d'aquestes vivències i per això, hem creat aquest recull d'agressions masclistes amb motiu del 25N, *Dia internacional per a l'eliminació de la violència contra les dones*.

Per eixes veus que s'escolten en xicotetes reunions entre amigues, per les històries d'aquelles que ja no les poden contar, per totes les dones i totes les històries.

Perquè la teua història, també és la meua.

Saps que la violència de gènere no són només colps?

Existeixen diferents tipus i alguns estan tan normalitzades que són pràcticament invisibles socialment. És important conèixer-les per poder identificar-les:

VIOLENCIA ECONÒMICA

Perduda de recursos econòmics o patrimonials mitjançant la limitació en controlar l'ús de diners o propietats, fent que existisca una privació de mitjans econòmics que li impedisquen viure de forma autònoma. És una de les més comunes.

VIOLENCIA LABORAL

Dificultat d'accés de les dones a llocs de major responsabilitat o diferents salaris en treballs idèntics. No contractació o acomiadament per possible embaràs.

VIOLENCIA INSTITUCIONAL

Funcionariats o autoritats dificulten, enradereixen o impedeixen l'accés a la vida pública o l'adhesió a certes polítiques.

VIOLENCIA PSICOLÒGICA

Pot donar-se en tota mena de contextos, i la defineix qualsevol acció que ens degradi com a persona o tracte de controlar les nostres decisions i accions. Aquest tipus de violència no té per què aconseguir la fustigació o la humiliació, sinó que pot manifestar-se com a assetjament, humiliació, manipulació o aïllament, produint danys emocionals i perjudicant el nostre desenvolupament personal. Pot suposar la porta d'entrada cap a altres tipus de violència física o sexual.

VIOLÈNCIA FÍSICA

Acció que provoca mal o sofriment físic i afecta la integritat de la persona: hematomes, ferides, cremades i fins a una espenta és violència física.

VIOLÈNCIA SEXUAL

Acció que viola el dret d'una dona a decidir sobre el seu propi cos, la seua sexualitat i qualsevol contacte. No es limitar a forçar-la contra la seua voluntat sinó qualsevol assetjament, intimidació tant dins com fora d'una relació de parella.

VIOLÈNCIA SIMBÒLICA

Esteriotips, valors, missatges, el llenguatge que fem i tot el conjunt d'accions que fa que es perpetuen els comportaments i les relacions basades en la desigualtat, el masclisme, la discriminació. Està ancorat en la col·lectivitat i en patrons de conducta normalitzats i rutinaris que dificulten el canvi.

VIOLÈNCIA OBSTÈTRICA

L'apropiació del cos i processos reproductius de les dones per prestadors de salut, expressat amb un tracte jeràrquic i deshumanitzador. Fent que les dones tinguen una pèrdua d'autonomia i capacitat de decidir lliurement sobre els seus cossos i sexualitat impactant negativament en la seua qualitat de vida.

Cos

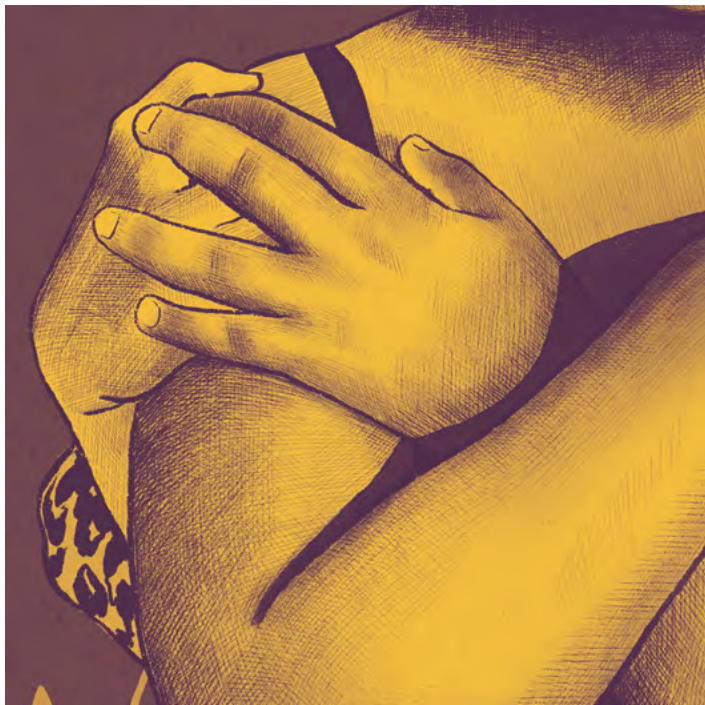
La cosificació de les dones i la pressió estètica són dues pressions sexistes que continuen perpetuant-se en el nostre dia a dia.

El **cànon de bellesa** representa allò que una comunitat considera 'agradable estèticament', fent que gran part de la societat destine un alt percentatge dels seus diners a arribar a eixos ideals, especialment, les dones. La **sexualització** dels nostres cossos i la necessitat de perfecció fa que, fins i tot, a l'hora d'anunciar una crema depilatòria, la imatge utilitzada siga sense pèls, o un anunci sobre la menstruació on mostren la sang de color blau o rosa.

Les dones som tractades com a objectes, com a figures sexuals que protagonitzen un conjunt d'escenes tant audiovisuals com reals, amb l'únic objectiu de satisfer unes necessitats que la societat ha assumit i normalitzat que els homes han de tenir. És així com el sistema ha aconseguit alimentar les inseguretats de totes aquelles dones que, amb l'objectiu de complir amb eixe cànon, han deixat d'estimar-se i de decidir com volen ser, cegades per una imatge idealitzada i utòpica del que haurien de ser, només pel fet de ser dones.

conselljove

conselljove Històries 25N

belenTS Intimidada per rebre comentaris i mirades sexiste pel carrer

6h

2 M'agrada

Respondre

anonim Vaig sentir-me humiliada pel meu cos en ser jutjada per la roba que portava.

2h

4 M'agrada

Respondre

anonim

Diverses vegades he anat caminant pel carrer i he passat per davall d'una obra i he suportat comentaris masculistes cap al meu físic. De la mateixa manera, anar caminant i que diverses vegades hagen girat el cap 360° per a mirar-me i analitzar-me físicament. Un mussol al seu costat no hi tenia res a fer.

Em vaig sentir com si fos un objecte, com si algú m'haguera de comprar i estigueren pegant un ull al producte que volen adquirir.

Carrer

Les dones patim assetjament al carrer cada dia des d'edats molt primerenques, però, moltes vegades, aquestes no són considerades per la societat violències masclistes, encara que si ho són.

Totes les dones, tenim una història a contar, una vivència desagradable que explicar entre companyes que ens fan sanar les ferides i sentir que no estem soles. Unes vivències que, hem viscut tantes vegades, que hem acabat normalitzant al nostre dia a dia.

Quantes vegades has demanat a un amic que t'acompanyara a casa de nit per no tornar soles?

Alguna vegada has deixat d'eixir de nit perquè no tenies amb qui tornar?

Quantes vegades has anat caminant pel carrer i abans que passara, has intuït que et dirien algun comentari?

Darrer d'un comentari, d'una mirada o de qualsevol altre tipus d'assetjament, no hi ha un objectiu clar. No volen conquerir-nos, sinó que és una manera de reafirmar qui té el poder en la societat, i fer que nosaltres, una vegada més, ens fem més xicotetes i sentim por. El nostre cos no necessita l'aprovació de ningú. **Els carrers, han de ser espais on les dones puguem estar tranquil·les i segures.** Per això, cal que les ciutats facen un pas endavant cap a la construcció d'un urbanisme amb perspectiva de gènere posant al centre a les persones en les decisions urbanes, modificant, entre altres, la il·luminació. Cal prendre partit i fer de la nit i el carrer un espai on totes puguem estar còmodes i sense por.

Anònim @anonim · 1h

Quan tenia 15 anys, tornant a casa al voltant de les 10 de la nit, em vaig trobar amb un home que estava darrere d'un arbre d'un parc que va començar a dir-me comentaris sobre el meu cos. Quan em vaig girar, vaig veure que estava tocant-se i ejaculant mentre continuava fent comentaris. Vaig córrer fins a aplegar de nou al portal.

Anònim @anonim · 1h

De camí al treball mentre esperava que un semàfor es posara en verd, un jove que anava en bici, tindria uns 15 o 16 anys, va agafar-me del cul. Quan em vaig girar, em va dir "aneu vestides de guarres i després us queixeu" i va eixir ràpidament en la bici.

Anònim

@anonim

Crec que les dones constantment estem exposades a patir assetjament, un exemple fàcil és l'assetjament de carrer. Vages on vages, passa un cotxe, passes per un bar o simplement passa un home davant i et solta alguna cosa.

18:05 · 25 nov.20

18 Retweets **2** Tweets citats **3** M'agrada

3 Me gusta

Anònim @anonim · 2h

En resposta a @anonim

No fa falta ni que t'hagen analitzat, que hagen vist que eres dona, es veuen amb dret de dir-te qualsevol cosa.

Anònim @anonim · 2h

Quan era menuda, mentre tornava a casa un home em va perseguir fins al portal, pel que vaig haver de córrer fins a entrar per la primera porta i assegurar-me de què estava tancada.

Andrea @andreaMC · 3h

He patit assetjament mentre tornava a casa de la feina. Tornava de treballar com tots els dies però un senyor va començar a anar darrere meua i cada vegada més a prop i em deia coses. Finalment, vaig entrar a un bar que estava tancant i vaig aconseguir que se'n anara

Anònim @anonim · 3h

Era de nit i ens van perseguir uns xics a una amiga meua i a mi dient-nos coses fins que ens pugem a un taxi. Vaig sentir por i fàstic.

Anònim @anonim · 4h

Quan tenia 15 anys, tornant a casa al voltant de les 10 de la nit, em vaig trobar amb un home que estava darrere d'un arbre d'un parc que va començar a dir-me comentaris sobre el meu cos. Quan em vaig girar, vaig veure que estava tocant-se i ejaculant mentre continuava fent comentaris. Vaig córrer fins a aplegar de nou al portal.

Anònim

@anonim

Una nit, tornava de festa i vaig agafar un taxi. Mentre aplegava a casa, vaig llegir que a la finestra de darrere tenia un missatge que posava alguna cosa com: si vols que m' espere fins que estigues segura, només has d'avisar.

16:35 · 25 nov.20

10 Retweets **5** Tweets citats

Anònim @anonim · 4h

En resposta a @anonim

Quan vaig aplegar al meu portal, em va dir que si s'esperava a que entrara i que li fera una senyal quan em sentira segura al portal i en eixe moment, ell mouria. Va ser una bona experiència però el que sembla trist es que això siga necessari que passe i que ens alegre.

Anònim @anonim · 4h

Els carrers no son segurs per a nosaltres i, la protecció entre les dones, la sororitat, en aquests contextos tampoc ens serveix perquè les dues som vulnerables per al mon i podem ser assetjades a la vegada. És trist, molt trist, que una acció com aquesta siga recordada com una "heroïcitat".

Paula

@paula33

Probablement, tindria més històries que contar. Però vaig a contar aquesta perquè es recent i ens va impactar massa.

15:48 · 25 nov.20

8 Retweets 8 Tweets citats 20 M'agrada

Paula @paula33 · 5h

En resposta a @paula33

A mi no m'agrada el Futbol, però a la meua família si, són molt valencianistes. Fa dos estius, jugaven un partit important al llit del riu, amb carpes i pantalles grans i de més. El cas és que vaig acompanyar a la meua cunyada i al meu nebot que en tenia 11 anys.

Paula @paula33 · 5h

N'hi havia un ambient molt festiu i estàvem tots parats, molta gent junta alhora. De prompte aplegà un xic d'uns 40 anys que no pareixia encaixar amb els aficionats, vestia diferent, estava molt seriós, no celebrava l'esdeveniment.

Paula @paula33 · 5h

El cas és què es va col·locar darrere de la meua cunyada molt pegat tot el temps, la meua cunyada tractava de fer espai perquè estava refregant-se, li clavava el colze, etc., i quan van marcar un gol i tot el món es va ficar a celebrar-ho, saltant i cridant, aquest va aprofitar i li va apartar d'un pit.

1

Paula @paula33 · 5h

Però no una miqueta sinó agafant-lo i manotejant-la. La meua cunyada es va escapolir i el va espentar fort, i l'home va marxar ràpidament. Però va ser una situació molt incòmoda. La meua cunyada es va sentir molt mal, havien envaït la privacitat del seu cos. Se sentia bruta, impactada.

1

Paula @paula33 · 5h

El meu nebot es va ficar molt nerviós, no entenia tampoc el que havia passat i mirava tot el temps al voltant inquiet, per si tornava a aparéixer. Tractarem de donar-li una explicació coherent del que acabava de viure, però fins que no vàrem marxar, no ens vam tranquil·litzar.

1

Paula @paula33 · 5h

Pensàvem en quantes dones eren vulnerables d'aquest home en aquell moment. En tot el mal que era capaç de fer. En la impotència que sentíem.

15

8

9

Malena H
@malena_h

Quan tenia només dotze anys, tornant pel llit del riu Túria (entre Nou Centre i el Parc de Capçalera) vaig ser perseguida fins al meu portal per un home d'uns quaranta anys.

12:09 · 25 nov.20

2 Retweets 7 Tweets citats

Malena H @malena_h · 8h
En resposta a @malena_h

Jo anava amb l'uniforme del col·legi, i vaig haver de córrer fins al meu portal, on vaig veure com aquell home treia el seu penis dels pantalons des del carrer, i vaig pujar corrent els deu pisos que em separaven de la meua casa.

Malena H @malena_h · 8h

Quan vaig arribar, vaig córrer a la meua habitació avergonyida, i no li ho vaig explicar als meus pares fins anys després, quan a la fi vaig comprendre que no era jo qui havia de sentir vergonya en aquella situació.

Malena H @malena_h · 8h

Recorde pensar aquella nit que em semblava rar que aquell home m'haguera confós amb una dona, ja que portava l'uniforme del col·legi i era evident la meua escassa edat.

1

Malena H @malena_h · 8h

La meua mentalitat, encara innocent i infantil, no va poder concebre que aqueix home estiguera sexualitzant-me com a xiqueta, vaig pensar que el sexe era cosa exclusiva d'adults i que aquell home havia d'haver-se confós.

5

Malena H @malena_h · 8h

He tingut altres experiències desagradables d'aquest tipus, però aquesta és la més impactant per a mi perquè va ser la primera vegada que em vaig sentir sexualitzada, jo no havia pensat en aqueixa faceta encara.

8

5

Carla M.B.

@carlaMB

Vam anar a passar el dia amb els amics a València i una amiga i jo decidirem tornar abans a casa. Els nostres amics es quedaren a la plaça de l'Ajuntament i nosaltres anàrem cap a l'estació de Plaça Espanya.

11:28 · 25 nov.20

5 Tweets citats 2 M'agrada

Carla M.B. @carlaMB · 9h

En resposta a @carlaMB

Només passar el carrer va eixir un home de la FNAC i ens va seguir un tros. Nosaltres dos estàvem molt nervioses perquè ens sentíem intimidades i no sabíem què fer.

Carla M.B. @carlaMB · 9h

De sobte, l'home va accelerar el pas, es va ficar davant de nosaltres i va començar a dir "vull follar" durant moltes vegades, cada vegada s'arrimava més. Decidirem accelerar el pas fins a la boca de metro que estava a uns 100 metres, però l'home ens va seguir.

Carla M.B. @carlaMB · 9h

Fins que no arribaren al metro i pujarem al tren l'home ens seguia

Carla M.B. @carlaMB · 9h

Ens sentirem molt angoixades i impotents davant d'eixa situació, no sabíem com reaccionar. De fet, durant el viatge en tren no sabíem descriure el que ens havia passat, ens vam quedar un poc en shock.

← **Fil**

Anònim

@anonim

Quan era xicoteta, tindria uns 10 anys, estava jugant un dia al parc de baix de la meua casa amb una amiga, com moltes altres vesprades. Aquella vesprada hi havia un home, d'uns 40 anys, amb una bicicleta pegant voltes.

10:05 · 25 nov.20

3 Retweets **8** Tweets citats

Anònim @anonim · 10h

En resposta a @anonim

En diverses ocasions va apropar-se i ens va donar conversa.

Anònim @anonim · 10h

Va preguntar-nos si anàvem molt per allà, quin era el nostre nom, etc. Ens digué que estava esperant a una xiqueta i ens la va descriure preguntant-nos si la coneixíem. Després d'una estoneta d'estar parlant amb ell, i perquè també notarem que feia una mica de pudor a alcohol, començarem a sentir-nos una mica incòmodes i ens vàrem fer un senyal per marxar a casa.

Anònim @anonim · 10h

Ens acomiadarem i anàrem a casa de la meua amiga, que tenia el portal de la seua finca a la porta del parc. Anàrem cap allà, i cridarem al timbre. La finca de la meua amiga tenia una doble porta, la de fora (que s'obria des de casa, i la de dins, que s'havia de baixar a obrir en el cas que no dugueres claus).

Anònim @anonim · 10h

El pare de la meua amiga va obrir-nos la primera porta i vàrem entrar al portal. De sobte, notarem que la porta no es va tancar, l'home del parc va clavar la mà evitant que es tancara i es va colar dins.

Anònim @anonim · 10h

La meua amiga no va reaccionar, però jo em vaig posar molt nerviosa perquè no em va paréixer adequat que l'home ens haguera seguit fora del parc i que fera això.

Anònim @anonim · 10h

Jo estava uns metres separada de la meua amiga, més prop de la segona porta. La meua amiga estava molt prop de l'home. L'home va entrar i ens va preguntar si tornaríem a baixar, li diguérem que no i ens va dir que volia ensenyar-nos una cosa.

1

Anònim @anonim · 10h

Va agafar la mà de la meua amiga i es va traure el pene. Jo vaig començar a cridar perquè el pare de la meua amiga (que estava baixant per a obrir-nos la segona porta) es donara presa. La meua amiga es va quedar en shock, sense poder reaccionar. Jo vaig cridar molt fort i el pare va baixar de pressa.

1

Anònim @anonim · 10h

L'home, en veure que el pare ja estava, va soltar a la meua amiga i va eixir corrent. El pare de la meua amiga va perseguir-lo per fora, però va aconseguir fugir. Anàrem a la policia amb els pares de la meua amiga i amb els meus pares i posarem una denúncia.

1

Anònim @anonim · 10h

Estiguérem mirant fotos de més de 100 homes per a veure si l'identificàvem però no hi hagué sort. No l'he tornat a veure mai.

18

Sara N.

@_sara_

Al llarg de la vida sofreixes moltes actituds masculistes, encara que passen desapercebudes perquè moltes vegades no veiem una situació desigual perquè tenim certes actituds molt interioritzades i normalitzades.

09:39 · 25 nov.20

5 Retweets 12 Tweets citats 18 M'agrada

Sara N. @_sara_ · 10h

En resposta a @_sara_

A mi, em va afectar molt una agressió que vaig patir quan era petita, al cap de 13 anys. Va ser una nit de falles, a la carpa de la meua agrupació. És una edat en la qual comences a eixir i la teua mare, per por, soles et deixa eixir fins a les dotze i a un recinte controlat i familiar.

Sara N. @_sara_ · 10h

Tot i això, quan estava ballant amb el meu grup d'amigues un jove que superaria la majoria d'edat, em va agarrar pels canells i va apropar-me al seu cos. Era un jove gegant i tenia mala fama al barri, em feia por.

Sara N. @_sara_ · 10h

Va alçar els meus braços cap a dalt i amb els seus múscles m'agarrava el cos. Mentre la gent ballava i se'l passaven bé, eixa persona em tenia agarrada i estava refregant les seues parts íntimes en el meu cos. A tot el món li pareixia normal, no s'adonaven del que estava passant.

Sara N. @_sara_ · 10h

Van ser uns moments molt lents, com que el temps no passava. Em feia mal reconéixer que no vaig fer res contra aquell home, però que podia fer? Abans em culpava, però jo era una xiqueta i ell un major d'edat que em triplicava en cos i força.

Sara N. @_sara_ · 10h

Quan em va soltar vaig necessitar eixir de la carpa, estava molt espantada. Hui dia sé que el que va passar i a vegades veig a eixa persona pel carrer i sentís dues coses, por perquè em torne a agarrar i faça el que vulga amb el meu cos i per l'altra banda rabia, que estiga en el carrer i que ho pugua fer a unes altres xiquetes, que segur que ho haurà fet.

Sara N. @_sara_ · 10h

La normalitat amb què ell va fer això, jo sentia por, em vaig quedar un poc paralizada, ell ho devia notar; sabia que jo no estava a gust. Segur que l'ha fet amb altres dones i ho farà.

Dona silenciada

Durant els diferents anys de la història, les dones han protagonitzat transicions i avanços, però en canvi, mai han sigut les protagonistes i hem escoltat durant molts anys una perspectiva en la qual no ens han inclòs. Hui dia, els llibres han començat a contar eixa història que sempre han silenciada, **però, les nostres veus tenen la mateixa força que la dels homes?**

Són moltes les vegades que ens hem sentit apartades d'una conversa, les que ens han qüestionat per voler participar en espais que la societat no ha reservat per a nosaltres. Les que hem hagut de demostrar la nostra valia per simple fet de ser dones.

Existeix un terme anomenat “**sostre de vidre**” el qual fa referència a eixa barrera invisible que dificulta que les dones, malgrat tindre la mateixa qualificació i mèrits que els seus companys, accedisquen als alts càrrecs de poder de les organitzacions, la política o empreses. Un altre concepte relacionat amb aquestes barreres, és el de “**sol apegalós**”, que es refereix a les tasques de cura i vida familiar a les quals tradicionalment s'ha relegat a les dones. Eixir d'aquest “espai natural” que, segons el patriarcat, els correspon és considerat un obstacle per al seu desenvolupament professional.

Quan parlem de participació i associacionisme ens trobem també amb situacions paregudes. Homes que copen els espais de participació, dones amb càrrecs estereotipats i compliment de cupos per poder participar en certs àmbits.

Necessitem nous referents que tinguen veu en eixos espais en els quals mai se'ns ha escoltat, necessitem ocupar eixos espais i fer-los nostres, posar les cures al centre i treballar per una perspectiva feminista a qualsevol àmbit de participació.

Comentaris 7

Marta · Fa 12 hores

He rebut comentaris i comportaments despectius en situacions concretes cap a la meua persona simplement pel fet de ser dona. Vaig tindre un accident xicotet al carrer amb un altre cotxe conduït per una altra dona i els homes que estaven esperant per a passar ens van cridar des d'inútils, que no sabem conduir, que ens haurien de llevar el carnet. Tot per tindre un accident mínim. Vaig pressuposar que si fossem homes, ningú ens haguera dit res.

A

Anònim · Fa 10 hores

M'he sentit humiliada per ser « només una secretaria » i una dona.

1 RESPOSTA

C

Carla · Fa 10 hores

Una nit, en una discoteca de València, estava amb un grup d'amigues i amics. Un grup de xics que estaven en la barra, començaren a mirar a dos de les meues amigues. Assenyalaven el seu cul i el seu escot, fent que elles, i qualsevol persona del voltant, en sentiren incomodes en veure l'escena que s'estava ocasionant. Elles s'acostaren a dir-li-ho amb l'objectiu que pararen perquè s'estaven sentint molt incomodes. El de seguretat, es va acostar. Va preguntar que passava i en escoltar-ho, els va defensar. Acabaren parlant del conflicte amb els nostres amics, entre homes, passant del que nosaltres havíem de dir. La raó va ser per a ells. La solució final al conflicte, va ser que, si ens molestaven, que canviarem de lloc, emprant raonaments com: "Els ulls estan per a mirar" o "si tu veus a una dona guapa que està bona, doncs la mires, que per a això estan els ulls": Finalment acabarem totes fora i la festa acaba prompte. Ells es quedaren dins amb el reforç de què el que havien fet, estava bé perquè són homes i poden tractar-nos com a objectes i ser vencedors.

Anònim · Fa 9 hores

M'agrada el futbol i he viscut moltes situacions en les quals he hagut de justificar el perquè d'això. M'han preguntat moltes vegades si és perquè els jugadors estan bons o si sé quin número du un dels jugadors o en quina posició juga.

Marina · Fa 5 hores

Diàriament. L'altre dia justament al carrer la meua parella estava mig discutint amb un home al carrer. Vaig unir-me a la conversa i, l'home em va dir que jo no havia de ficar-me en converses d'homes.

[2 RESPOSTES](#)

Gisela · Fa 3 hores

Treballant en el CAR de Mislata el pare d'un alumne em va atacar directament per intentar treballar amb el seu fill sent dona.

Anònim · Fa 2 hores

Una nit, en un pub discoteca de València al que vaig molt. Nits abans, després d'altres conflictes, estava enfadada amb un dels treballadors de seguretat del pub per com s'havien gestionat certes actituds masclistes nits anteriors. L'home, que era coneixedor d'això, va decidir preguntar-li a la meua parella per mi per a donar-li a ell l'explicació del que pensava. Mai ho va parlar amb mi perquè era una conversa entre homes i entre ells, havien d'entendre's encara que el problema fora directament amb mi. Va estar tota la nit amb males mirades i cares, però no va ser capaç de dirigir-me ni una paraula.

PER UNA
EDUCACIÓ
QUE ENS ENSENYE
A ESTIMAR(-NOS)

Violència de parella

En la infància, la socialització de les xiquetes i xiquets és diferent, i des dels primers anys de vida les aprenen què és ser dona i què és ser home segons la nostra societat. També aprenen a quines coses han de jugar i quines no, o quines professions podran desenvolupar i altres que no seria “correcte”, per qüestions de gènere.

Les xiquetes són educades amb un objectiu ferm com és el de la idea d'amor romàntic, d'aconseguir un príncep blau que les salvara, i per descomptat son educades en aquells comportaments que han de tindre i que determinen que clarament, són xiquese. En canvi, els xiquets són educats en valors més lligats a l'acció i no tant als sentiments o a l'expressió d'allò que senten, en els triomfs i en la competitivitat. Tot açò **es veu reflectit en la manera d'entendre i construir les relacions, especialment, en l'adolescència.**

L'educació afectivo-sexual ha ocupat i ocupa un segon pla dins de l'educació, deixant aquesta tasca en mans de les xarxes socials, les relacions entre iguals i, especialment, en el consum de la pornografia des d'edats cada vegada més primerenques.

És important avançar cap a un model educatiu que pose especial atenció a les emocions i a les relacions sexe-afectives. Deconstruir-nos per poder construir altres relacionals, nous referents i nous models de masculinitat que deixen sentir i expressar-se sense necessitar justificacions.

La falta de models de referència de relacions sanes i la idealització de l'amor romàntic en imatges audiovisuals ens ha fet créixer baix unes idees i creences falses, en les quals no existeix un diàleg que afavorisca una comunicació entre allò que necessitem, allò que ens agrada i allò que ens abelleix fer, perquè encara que comence amb un sí i després canvie, **NO sempre és NO.**

Històries 25N

Amparo, Anònim, Cris, CVJ, ...

Amparo

La meua primera relació sentimental va ser en un maltractador. Mai va gastar la violència física però sí la psicològica, arribant a tindre relacions sexuals quan no volia, per por. Em feia sentir xicoteta, sense poder opinar perquè això generava discussions i tot era la meua culpa. La meua família el defenia perquè els feia regals i tampoc no tenia valor la meua veu. Amenaçava en matar-me si el deixava, estava gelós de les meues amistats i feia en mi el que volia. Em sentia totalment atrapada i xicoteta.

10:38

Anònim

Quan tenia 16 anys eixia amb un xic un any major que jo. Jo anava a primer, i ell a segon.

10:45

Quan acabava l'Institut, jo li acompanyava a la seua casa i després, jo agafava l'autobús i me n'anava a la meua. Acostumàvem a tindre relacions quan li acompanyava al migdia. No obstant això, amb el pas dels mesos jo ja no volia continuar fent això cada dia, i una vegada a la seua habitació va tancar la porta de colp i em va dir que d'ací no me n'anava si no li la xuplava. Li vaig dir que no volia i ell va pegar una punyada a la porta i em va xisclar que me n'anara de la seua casa.

10:48

Va estar durant dies fent-me sentir malament i culpable per no voler tindre relacions.

10:49

Anònim

Quan anava a 3r de l'ESO estava festejant amb un xic. En acabar les classes, vam anar a la seua casa on estaven els seus pares i tota la resta de la seua família. Jo anava a soles per a ajudar-lo amb l'anglès, però quan aplegarem a la seua habitació, em va acorralar al costat de la porta i va baixar-se els pantalons encara que li vaig dir que no volia fer res i que era molt menuda. Vaig obrir la porta i vaig eixir al passadís de la seua casa per anar-me'n a la meua. Als següents dies vaig decidir deixar d'eixir amb ell.

11:24

Ell no ho va acceptar tant fàcilment i va començar a assetjar-me durant mesos.

11:25

Quan eixia de ma casa per a anar a jugar a basquet, m'enviava missatges des dels telèfons dels seus amics i des del seu dient-me que em veia amb la roba de bàsquet i que estava molt guapa. M'assetjava l'institut cada dia. Jo aplegava a casa plorant. Vam decidir cridar al director del meu centre i em va ajudar.

11:28

Aquesta experiència em va marcar molt.

11:28

Anònim

Vaig tindre una relació més que tòxica durant 12 anys de la meua vida. Al principi tot era normal però amb el pas dels anys ell va començar a maltractar-me a poc a poc.

11:48

Físicament, de vegades em sacsava o m'espentava. Una vegada em va pegar una puntada molt forta en la nina, em vaig donar contra una taula i vaig tindre un esquinç durant mesos. Però el pitjor va ser sense dubte el maltractament psicològic. No puc descriure com em manipulava perquè no soc capaç. M'humiliava constantment, em menyspreava, em deia que no servia per a res i cada dia m'insultava sense parar. Trencava les meues coses i les coses de casa (inclús en casa de mà mare quan no hi havia ningú) i em cremava la roba interior.

11:52

Jo estava atrapada.

11:53

El que em va fer despertar va ser que el seu gos em va mossegar a la cara sense motiu. Jo adore als gossos, sempre he tingut. Però aquest era molt agressiu. Era de nit i ell estava treballant, però com que havia sigut molt greu i no parava de sagnar, el vaig cridar. Em vaig ficar una mà a la cara i vaig conduir amb l'altra fins a l'ambulatori que es trobava a l'altre poble. Quan ell va arribar, començà a cridar-me i a dir-me que havia hagut d'eixir abans de treballar per la meua culpa i coses més lletges. Jo estava en shock. L'endemà al matí, tenia tota la cara infectada i em varen manar a l'hospital. El gos no estava vacunat i això podia significar una infecció a la sang. Vaig estar més de 10 hores sola a l'hospital amb goters i cures. Quan vaig tornar a casa la meua sang continuava per tot el bany, ni tan sols l'havia netejada. Vaig agafar molta por a l'animal, la meua família estava indignada.

11:59

Li vaig dir que per favor s'enduguera al gos amb els seus pares uns dies i va començar a cridar-me i a insultar-me com sempre feia. Em va dir que on estava ell estaria el gos. En menys de quinze dies vaig aconseguir escapar. Vaig buscar-me un pis i aprofitant que se n'anava a treballar i amb l'ajuda de tota la meua família vaig fugir. Després de més d'un any i mig sense saber res d'ell, vaig començar a conèixer un xic. Havien quedat a prendre un café i va aparéixer. Començà a seguir-nos, a increpar-nos, a assetjar-me físicament i pel mòbil. Vaig cridar al 016 i em varen ajudar. Finalment va desaparéixer de la meua vida.

12:03

Han passat 2 anys i la meua parella actual encara m'ajuda a sanar. Encara tinc malsons, por i desconfiança de les relacions.

Però per fi soc feliç.

Molt més del que hauria imaginat mai.

12:05

12:05

Amparo

Per gelosia d'un ex. Cada vegada que eixia de nit, sempre acabava provocant per a discutir. L'agressió sempre era verbal, fins a anomenar-me "puta" o el que fera falta per a fer-me sentir malament, desbaratar la nit i que me n'anara a casa. Em feia sentir culpable, i feia que no volguera ni conversar amb ningú, molt menys amb un altre xic.

13:01

Anònim

Vaig ser la parella d'un maltractador durant 2 anys. Jo era molt més menuda que ell. En començar a eixir, tot era perfecte. Però a poc a poc va anar canviant: No em deixava eixir de festa amb els meus amics perquè "sols volen que follar-te", "un xic no pot ser amic d'una xica". Després, també em va separar de les meues amigues amb arguments com "amb elles sols faràs que lligar i te n'aniràs amb un altre". Totes aquestes actituds, les justificava dient que tenia cels però que això, era bo perquè significava que m'estimava i que si jo no sentia el mateix, no era amor. Així vaig estar durant un temps sense adonar-me, sense dir res. Un dia, em vaig fartar i vaig començar a "atrevir-me" a qüestionar-lo. I, en eixe moment, va començar a ser violent. Discutíem i pegava colps a les portes, parets, taules. I si hi havia alguna cosa que poguera llançar, me la tirava. Quan per fi el vaig deixar, em vaig sentir molt malament. No tenia autoestima i pensava que no em podia valdre per mi mateixa. En tornar a tindre contacte amb les meues amigues, vaig anar millorant a poc a poc i no he tornat a callar davant de cap mena de violència masculista.

Podria dir que el feminisme m'ha salvat.

13:27

Nora

La meua exparella va exercir sobre mi maltractament psicològic en forma d'amenaçes o fent-me veure que jo era la causa de tots els problemes.

15:09

Exemples clars, eren frases com:

15:09

"ixes amb les teues amigues i no penses en mi"
"jo et necessite ací i no estàs"
"només vols posar-me gelós, no puc confiar en tu"
"si vas vestida així és perquè vols lligar"
"si em deixes seré un capoll amb totes les ties, tot serà la teua culpa"
etc.

15:13

En els moments de majors conflictes va dir frases que em van marcar i mai podré oblidar:

15:14

"eres pitjor que un gos, només dones problemes" o "tant de bo fores un xic per a pegar-te una punyada".

15:15

D'altra banda, en els seus atacs de ràbia va arribar a llançar-me coses, no amb la intenció de donar-me però sí de colpejar molt prop de mi perquè sentira la por. Finalment, ara puc adonar-me que també va arribar a forçar-me sexualment, mentre jo li demanava que parara entre sanglots. En parar, va tornar a tirar-me la culpa d' eixa situació.

15:17

Anònim

Vaig tindre una parella que sentia gelosia quan parlava en algun xic. Em va amenaçar, fent-me molt de mal psicològicament. De vegades, em feia sentit de tota la situació quan realment no era així. No hem d'acceptar cap comportament masclista com alguna cosa normal de la relació, i encara menys de la persona a la qual vols.

15:52

Anònim

Tenia 12 anys quan vaig començar a eixir amb un xic de la mateixa edat. Tot semblava estar bé fins que començarem a parlar de sexe. Al principi, em forçava perquè em deixara tocar les mamelles, fora on fora, en l'institut, al carrer, en un parc...

16:25

Quan feia 5 mesos que estàvem junts, vam tindre la nostra primera relació sexual.

16:26

La primera i una de les poques que sí que va ser consentida. A partir d'eixe dia, m'obligava a tindre relacions sexuals i, encara que sone incòmode, EM VA VIOLAR. No una ni dues vegades, van ser moltes. Cada setmana durant dos anys.

16:27

En una excursió de l'institut, em va obligar a xuclar-se-la en l'autobús, i, en classe, també. A vegades m'havia de deixar tocar encara que no volguera. Una vegada, estant en l'institut i davant de tots els meus companys, em vaig negar a anar amb ell a un lloc, així que, em va agafar del pèl i em va arrossegar fins a uns bancs xisclant que jo aniria on el fora, i recorde que tan sols teníem 12-13 anys. Els meus companys es van limitar simplement a observar.

16:29

Em controlava el mòbil cada dia. De fet, en diverses ocasions me'l va arribar a furtar i l'endemà me'l va tornar. Vaig estar amb ell durant dos anys. Gràcies a un vídeo de MerMisé anomenat "significat del 14" em vaig sentir identificada i vaig obrir els ulls. Així que, vaig aconseguir deixar la relació.

16:32

Però, ell no ho va acceptar tan fàcilment i va estar durant una setmana seguint-me fins a la meua casa.

16:33

Poc temps després, vam tornar a ser parella i tot va anar a pitjor. Em va pegar diverses vegades i les violacions van ser quasi dues per setmana. Ell sabia perfectament que jo no volia perquè ho verbalitzava.

16:35

En una d'aquestes últimes agressions, em va portar a un descampat. Quan estàvem fent-ho, em va pressionar el pit tant que se'n va tallar la respiració. Per un moment, vaig pensar que anava a morir. Quan va parar, li vaig dir que em feia mal tot i que no volia seguir. M'estava sagnant la vagina! Ell, es va alçar i em va deixar soles en la meitat d'un descampat a l'hivern, de nit. És irònic perquè tenia més por de ser allí soles que al fet que ell seguira violant-me.

16:38

Al cap de pocs mesos, vaig reunir força i ho vaig deixar.

16:39

Això va ocórrer fa 4 anys i fins al dia de hui, no he pogut mantenir una relació amb un xic. Ni tan sols els meus amics em podien tocar, em sentia bruta i malament. La meua família segueix sense saber res del que va ocórrer però estic anant al psicòleg i he avançat molt. Superat, però mai serà oblidat.

16:41

Anònim

Vaig patir diverses situacions durant 4 anys. Tant assetjament de carrer com abús sexual.

Em perseguia pel carrer, intentava tocar-me el cul i agafar-me dels malucs. No parava d'enviar-me missatges per WhatsApp i de trucar-me. Vaig arribar a tindre quasi 70 trucades seues en un mes des de diferents números de telèfon. Insistia a quedar a la nit, soles, constantment.

17:58

Cris

Fa un temps estava tenint una relació amb un xic que, a més havia sigut durant molt de temps el meu amic.

18:45

La nostra relació, aparentment, era molt respectuosa i ambdós estaven molt bé.

18:46

Un dia jo estava dormint la migdiada i ell, sense el meu permís, va començar a tocar-me, fins que jo em vaig despertar sobresaltada. Mai havíem parlat de fer alguna cosa així. No li havia donat el meu consentiment mai per a fer-ho, però ell va sentir-se amb la potestat de tocar el meu cos sense el meu permís mentre estava dormint.

18:50

Quan em vaig despertar, no vaig ser capaç de dir-li que parara perquè em vaig quedar bloquejada.

18:52

Durant molt de temps vaig estar dient-me a mi mateixa que no tenia que enfadar-me o importar-me, que era la meua parella i que sols va ser un "joc".

18:56

Va ser molt de temps després quan, a partir de la informació i coneixement feminista que vaig anar tenint, vaig adonar-me de què açò sí és una agressió masclista i que no, no estava bé.

18:59

Rebeca

En la meua anterior relació la meua parella m'agredia física, sexualment i emocionalment.

19:20

Violència sexual

El 13,7% de dones en Espanya, ha patit violències sexuals al llarg de la seua vida i el 21,5% físiques, segons dades de la macroenquesta de *Violència contra la dona* de 2019 realitzada pel Ministeri d'Igualtat.

Quan parlem de violència sexual parlem de la violència més explícita, eixa que ocupa un lloc ben alt a l'iceberg de les violències masclistes. **Malgrat ser una de les violències més visibilitzades, és al mateix temps l'agressió masclista més amagada per les dones que la pateixen.**

Ens trobem amb la por que senten moltes dones per contar allò que han hagut de patir, por perquè es torne a repetir o por al "què diran". I és per això moltes opten pel silenci, un silenci totalment imposat per la societat en la qual vivim.

D'altra banda, la **culpabilització i autocàstig** que arriben a partir moltes dones que han viscut una experiència de violència sexual. Culpabilització que ve donada per la relació de poder que s'estableix amb l'agressor i per com la societat respon a les denúncies o declaracions, qüestionant sempre l'actitud i l'aparença de la dona i llevant responsabilitat a l'agressor.

És per això que les dones **necessitem més espais de sororitat i xarxa**, on poder expressar les nostres vivències i necessitats, on poder rebre un acompanyament emocional, sense sentir-nos culpables de res, perquè no, **"la culpa no era meua, ni d'on estava ni com vestia"**.

Anònim, 17

Burriana

Va ser horrible. Un xic va entrar a l'ascensor amb la meua germana i amb mi mentre arribàvem del treball dels meus pares. Entrarem al portal i es va anar directe a la porta de les escales fent com que anava cap al carrer. Però, quan entrarem en l'ascensor, va vindre corregent fins a entrar dins d'aquest amb nosaltres. Es va traure el penis i es va masturbar fins a ejacular. Jo era molt xicoteta i tampoc ho entenia molt. Pensava que s'havia pixat. Han anat passant els anys i ho recorde com el primer, m'espanta pensar que algun dia puga trobar-me'l perquè sabia reconèixer la seua cara perfectament.

Anònim

Un veí de la meua edat, després d'intentar lligar diverses vegades i no ser correspost, mentre entrava al meu portal, em va agafar el cul.

Anònim

Em van forçar per a enrotllar-me amb un xic

Anònim

Ara comptaré una història forta que em va passar de xicoteta. És una història que només coneixen tres persones. Una amiga, la persona que m'ho va fer i jo. No recorde l'edat exacta, el que sí, és que seria al voltant dels 10 anys. El que sí recorde a la perfecció, és el que va passar.

Jo estava en la botiga "tot a cent" de la nostra família amb la meua mare en la qual jo ajudava. De tant en tant, venia un home que sempre se'm quedava mirant. Unes vegades em mirava i ja està. Altres vegades, recorde portar falda o vestit i asseure'm i veure a l'home com es baixava i apuntava la cara pel sòl per a veure si veia alguna cosa. Jo en eixa edat no entenia què passava, però estava incòmoda. No entenia res fins que un dia ho vaig entendre tot. Després de diverses vegades, va tornar un dia i em va demanar un objecte en concret. Jo li vaig acompanyar cap al lloc on es trobava el que volia. Una vegada en el lloc concret, es va traure el penis i m'el va ensenyar. Jo no vaig saber com reaccionar, només volia eixir corrent i amagar-me. Volia plorar i explicar-li-ho a la meua mare o a alguna persona més. Mai ho vaig fer, no vaig poder.

Mai ho he fet excepte amb una persona. Va ser una cosa traumàtica, una cosa que recordaré sempre. I que, cada vegada que ho recorde em faran venir ganes de plorar, de tindre impotència, ràbia i odi.poder.

María M

En la piscina del festival de l'Arenal Sound, un xic em va intentar ficar els dits des de darrere a través de la braga del biquini durant uns segons. Em vaig quedar bloquejada i quan em vaig girar, no vaig poder distingir qui havia sigut. Encara que no ho vaig veure, no vaig dubtar a pensar que ho va fer un xic. Més tard li ho vaig explicar a una amiga perquè estava molt cabrejada i molt indignada que algú s'atrevira a fer una cosa així i ella em va contar que li havien fet el mateix. Vaig sentir molta molta impotència i ràbia.

Nora

Una vegada en el metre portava vestit. Estava dreta perquè no hi havia lloc. Al costat, hi havia un xic d'uns 30 anys més o menys. A l'estona, em vaig adonar que m'estaven fent fotos per davall del vestit. En eixe moment em vaig sentir una merda i en un cert cas violada. Em vaig sentir bruta i utilitzada.

Anònim

Vaig tindre un intent de violació. Arribava a casa de l'escola, assoles per primera vegada, perquè el meu pare i la meua mare treballaven. Un home em va dir que venia llibres i que podia esperar als meus pares. Li vaig deixar entrar i va intentar violar-me. Jo vaig poder escapar-me per les escales i se'n va anar. Em vaig sentir molt desorientada. Era molt xicoteta i vaig tindre mal somnis molt de temps. Després d'això, vaig començar a tindre migranyes.

Violències invisibles

Malgrat que en la nostra societat el feminisme cada dia ocupa un lloc més gran i som més les dones que ens ajuntem per fer xarxa i caminar juntes, existeixen també moltes altres que no son capaces d'identificar les violències masclistes.

Hem normalitzat tantes actituds i formes de fer al llarg de la nostra vida, que ens fa difícil identificar totes les situacions de masclisme que vivim al nostre dia a dia. S'han "romantitzat" actituds, relacions i accions que fan que continuem perpetuant uns rols establerts i estereotipats. Obrir la porta per a deixar-nos passar, deixar les accions de força per als homes, dites i expressions interioritzades en la societat però amb una forta càrrega de masclisme o la idea de sobreprotecció cap a la figura de la dona en la parella o la família.

Totes elles encaixen en el concepte **paternalisme**, xicotetes accions que hem interioritzat i que es valoren com a un referent de bona relació familiar o de parella. Diem que són violències invisibles perquè la gent no les considera violències en si mateix, però aquestes **continuen reproduint estereotips i rols que s'allunyen del que entenem com perspectiva de gènere.**

És necessari deconstruir-nos per generar noves dinàmiques que ens permetisquen canviar les estructures i socialitzar d'una manera més lliure.

Alicia

3h

No he patit agressions físiques, però si verbals. Pense que qualsevol dona ha patit en la seua vida. Insults, pirops no desitjats, discriminacions, referències negatives i d'exclusió pel fet de ser dona... Moltes vegades, en converses, se'ns menysprea com si la nostra opinió fora menys valuosa "estem parlant de política, això a tu no ha d'interessar-te...". Fins i tot considere una agressió el fet de presenciar com un grup d'homes fan mofa d'un vídeo on una dona es mostra nua, davant d'altres dones... humiliant a la xica del vídeo, però també a les que presenciem la situació. Pense que també ha estat agressió quan he tractat de reivindicar els meus drets com a dona, demanant respecte, llenguatge inclusiu, cuidant el tracte a altres dones, i se m'ha jutjat per eixe comportament. Com a data marque hui, perquè es tracta de situacions que es poden donar en qualsevol moment i situació.

12

3 comentaris

Victoria

5h

Al treball per un company, que encara es va enfadar amb mi per molestar-me.

8

5 comentaris

Anònim

8h

Per un cap, fora del treball, per abús de confiança.

15

1 comentari

conclusió

Des del Consell Valencià de la Joventut pensem que per tal de millorar aquesta situació i visibilitzar totes les violències que les dones patim al nostre dia a dia, hem de veure la problemàtica des de l'arrel i no deixar que les solucions estiguen allunyades de la realitat que viuen les dones.

Cal prendre partit i tractar-ho amb cura i perspectiva feminista. Perquè no son casos aïllats, és violència masclista.

És per això que proposem les següents mesures d'actuació:

Introduir la coeducació tant en l'educació formal com en l'educació no formal.

Visibilitzar les cures i la importància que tenen les tasques, repartintles per igual en la llar.

Fer campanyes de conscienciació en joves sobre models relacionals per a combatre pràctiques masclistes com el control de la parella.

Augmentar l'educació afectiva-sexual des de la infància.

Introduir la presència i la participació de dones (també joves) en espais de decisió.

Conscienciar i sensibilitzar a la població de la responsabilitat social i col·lectiva que tenim en la tasca de donar veu d'alarma quan escoltem i/o vegem agressions masclistes, encara que estes es produïsquen dins del mateix domicili.

Fer un major seguiment i acompanyament (emocional, psicològic) de les dones víctimes de violència de gènere, extremant la seua protecció i facilitant tot el possible la comunicació amb els seus serveis de referència.

Facilitar canals perquè les dones joves puguin evidenciar l'assetjament, creant xarxes entre elles de suport i sororitat.

Treballar entre iguals les situacions que visibilitzen les dones per educar la mirada i perspectiva dels homes.

Realitzar un estudi sobre l'impacte de la pandèmia de manera particular en dones i específicament en hàbits i violències sobre dones joves.

Augmentar els pisos de protecció a víctimes de violència de gènere i reforçar la resta de campanyes i protocols de prevenció i protecció.

Proporcionar formació bàsica obligatòria a les forces i els cossos de seguretat en feminismes. També proporcionar formació al personal sanitari.

Cada dona tenim una història a contar,
que forma part d'aquest camí compartit.

Perquè la teua història, també és la meua.

Consell
Valencià de
la Joventut

conselljoventut.org

info@conselljoventut.org

+ 34 963 510 120

@ConsellJove

col·labora:

GENERALITAT
VALENCIANA

IVAJ

Institut Valencià
de la Joventut